

κι' ἡ Μικάδνα ῥωτοῦσε σοβαρῶς ἂν ἀληθεύῃ
πῶς τοῦ κύρ' Ἀγγελόπουλου τοῦ ῥαββίκου ταυτί,
κι' ἂν ὁ κύριος Λεβίδης, ποῦκανε πολλοὺς στραπάτσας,
ἔφαγε τῶνόντι μπάτσας.

Εἶδα καὶ τῶν Ἰσπανίων τὸν Μίνιστρο τὸν Κομοῦρα,
ὅταν νὰ λέμε τὸν Ρωμῶνα,
τάπα καὶ μὲ τὸν Μομοῦρα,
τῶν ἱππέων τὸν Οὐλάνο,
καὶ μοῦ λέγει πῶς δὲν ἔχουν ἄλογα τῆς προκοπῆς
γὰρ νὰ δώσουν ἴστους ἱππέει.

Κι' ἐγὼ τοῦπα, Περικλέτο: μὰ γκατὶ δὲν μὰς τὸ λές,
μόνο κάθεσι καὶ κλαῖς;

Ἔχομ' ἐμεῖς ἀλόγατα γὰρ τὴν καββαλιάρικ
τῆς τελευταίας ἀγορᾶς ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία.
Ἔχομε κι' ἄτις τῆς φωτιᾶς γοργόποδα, μὰ κι' ἄλλα,
πράσινα ὅταν περιπατο, κάτασπρα ὅτ' ἔφυγάλα,
ἄτις ἴηλά, πελώρια, μὲ διαπλάττε ρουθόνηα,
κι' ἔταν μὰς φαίνονται κοντὰ τοὺς βάζομε τακούνηα.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Συζήτῃσι σφοδρὰ ἴσ' ἀ καφφενεῖτα,
παντοῦ Μικάδος, κεργίλες, κερφές, Ἰσπανία.
Μεγάλη φιλοπόλεμος συγνήσις ἐν γένει,
ποῦ κι' ἡ γκαμήλα κατ' αὐτὰς πολλὸ σπανάως βγαίνει.

Παρ' ἔβαν σχολιάζονται καὶ στῶλο καὶ στρατοί,
κι' ἴσω νὰλθοῦν ὅταν πόλεμο Ρωμηρῶν σταμακετοί,
κι' ἴσω νὰ στείλουν κι' ἄλογα, ξυλόνε πυροσέστη,
ἴστου Τόκιο τοὺς πολεμιστάς,
Ἑλληνοφίλους Βουδδιστάς,
γκατὶ πολλὰ μὰς ἔφεραν ἀπὸ τὴν Βουδαπέστη.

Τόκιο. — Πόλεμος φρενήρης κι' αἶμα πολεμάρχων ρέει,
κι' ἔκαν χροστὴ παρέα
μὲ Κορέους στὴν Κορέα,
κι' ἔλο σκέπτομαι τί κάνουν κι' οἱ δικοὶ μὰς οἱ κορέοι,
ποῦ τὰ κρέατά μὰς τῶνε,
Περικλέτο φαμερῶνε.

Εἶδα καὶ τὸν Γκαμαγάτα, Στρατιλάτῃ τραντακτό,
κι' ἀπὸ τρυφερὰ ποτινίμα μόνε γεδμα διαλεκτό,
κι' εἶπα μετὰ φιλαυτίας ἀληθῶς Ἑλληνικῆς:
ποῦ νὰ βλέπης, Γκαμαγάτα, τί ποτινικροὶ βαρβάτοι
μὲς ἴστ' ἄλογο ἀλωνίζου κάθε κάσας Κεντριχῆς...
εἰμπορῶν σὲ βεβαιῶνα νὰ χαλᾶσουν καὶ κρεββάτι.

Κι' ἂν ποτὲ ἴστους τόπους ἔλλης τῶν Ρωμηρῶν τοὺς κλασικούς
θὰ σοῦ κάνο μέγα γεδμα μὲ τοιούτους ποτινικούς.

Ἐξ Ἀθηνῶν. — Ἐχάρηκα καὶ γὰρ τὸν Γκαμαγάτα,
τὸν πλήρη δόξης καὶ τιμῆς,
γὰρ αὐτὸν φωνάζομε κι' ἐμεῖς
κι' ἀπὸ τὰ νύχκα πιάνομε πολλὰς φορὰς τὴ γάτα.

Ὁ Καρνάβαλος γνωρίζεις πῶς ἐφέτος δυστυχῶς
ἦλθε πένης καὶ πτωχός.
Ἰστῆς Βουλῆς τὴν καθοράχῃ μοναχός τοῦ περπατεῖ,

καὶ τὴν βλέπει καὶ τὴν βλέπει τὸ κεφάλι τοῦ κινῶν,
κι' ραντίζει τοὺς πατέρας μὲ κερπῶσα κομρετί,
ποῦχαν ἀπὸ πέρας μείνει μὲς ἴστ' ὀχῶμα τὸ κλεινόν.

Τόκιο. — Φίλε Περικλέτο, νουμαχία μὲ πυρὰ
ἴστῆς Κιτρίνης τα νερά
καὶ πλησίον τοῦ Γκαλοῦ,
γεζά σου, πάπα τοῦ γκαλοῦ,
καὶ μὴν ἀγαπᾶς ἄλλου.

Τρομερὰς ὁμορποντίας τρομερῶν ἀκούω θηῶν,
μὰ δὲν μολυγραφῆς πῶς ἴηγῃ κι' ὁ χορὸς τῶν Ἀμοργίνων.

Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. — Δὲν ἴηγα
ἴσ' ὅταν χορὸν αὐτὸν, κολλήγα,
ποῦ προσῆλθε γαυριῶσα κι' ἔλ' ἡ νῆος Ἀμοργός...
λέν πῶς ἴστ' ἔτυγε κόλυ,
μὰ δὲν ἔρω, Φασουλῆ,
ἂν κι' εἰς τοῦτον προσεκληθῇ κάποιος Πρίγκηψ κι' Ἰπουργός,
ὅπως τῶρα συνεθίζου νὰ τὸ κάνομε τὰ παντοῦ
τῆς Ἀθῆνας σωματεῖα.

Χωρὶς προσκλήσεις ὑψηλὰς πᾶν οἱ παράδες ἄδικα,
καὶ τόσο θὰ πολιτισθοῦν οἱ φίλοι συμπολίται,
ποῦ δὲν θὰ γίνετα χορὸς κι' ἔκει ἴστ' Ἀθηναῖδικα
χωρὶς κι' εἰς τοῦτον Ἰπουργὸς ἢ Πρίγκηψ νὰ καλῆται.

Τόκιο. — Τί φρίκη, Περικλῆ... δευτέρα νουμαχία,
λές πῶς χορεύου κι' ὀρατὰ κι' ἄρατα στοιχεῖα.

Νέφη κερπῶν ἐσκέπαζαν τοὺς θόλους τοῦρανοῦ,
λάμπουν θαρρακροφῆς
καὶ πυροπολεῖται τῶρα
τὸ Πόρτ-Ἀρθούρ, ἡ Πρέβεζα καὶ τὸ Κερκαμπουρῶν.

Βλέπω ἴμπροστά τὸν Πηνεὶ καὶ πίσω τὸν Εὐρώτα...
γατῆρ, Πατρίς... δὲν λησιμονῶ τὰ τρόπατὰ τὰ πρῶτα.
Κραυγὰς ἀκούω γεραῖς, φρικώδεσι, δικαστοῦς,
μὰ διακρίνω παρκεῖται καὶ κνινοσφόρους
ὅταν τῆς δικαῖς μὰς, Περικλῆ, τὴν Ἄλφα, Βῆτα, Γάμα,
κι' ἀπὸ τὸν ποταμὸν Γκαλοῦ τραβᾶ ἴσ' τὴν Γροκοχάμα.

Ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. — Γκαρμῆσου, Φασουλῆ Γροκοχάμαλη
καὶ σαχλὲ κατσορμάλλη,
κι' ἔλα ἴστ' ἰσοτερῶνος νὰ τὰ λέμε μὰς χερὰ
μὲ τὸν κάθε παπαγάλο...
σὲ προσμῆνο δίχως ἄλλο...
θὰ μ' εὔρης ἴστου Ζαχαράτου νὰ φουσκῶνο μὲ νερά.

Σὰς συνιστᾷ τὴν Ἐρευνα τοῦ Πλάτωνος Δρακοῦλη,
συνδρομητικὰ τῆς γίνετα κι' ἄς τῶνε παραποῦλι.
Σοφὸς καθ' ὅλα γράφεται καὶ βγαίνει ἴσ' τὴν Ὄσφρῶδη,
καὶ τὴν διαβάζου Ἑλληνας, ἄλλὰ κι' Ἑγγλέσιο Δόροδο.
Τοιούτου σφρίγιους Ἐρευνα, τοιούτου διδασκῆριον,
ἀξίζει πᾶσαν συνδρομὴν καὶ πᾶν συγχαρῆριον.

Λαμπρὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Σίμωνος Χρωτέλλ...
θερμὰ συγχαρῆτῆρια κι' ὁ Φασουλῆς τὸ στέλλει.

Γὰρ τὴν Τιμή, τοῦτέστι Χρηστοεχέσιλιν δόξα,
πληρῶς σκηνῶν ὀρέων καὶ λυρισμῶν συνάμα.